

thinget, og Enhver, efterat dette har været omtalt i Landets Blade, maa kunne vide, hvem han sigter til, er det saa det af ham at omtale denne Mand paa den Maade, han har gjort?

Formanden: Jeg skal dertil bemærke, at jeg ikke erindrer, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har omtalt, at det var en bestemt betegnet Mand, den ærede Taler havde anbefalet, eller at det var et bestemt Valg, til hvilket denne Anbefaling var skeet.

Winther: Jeg skal da ikke videre gaae ind derpaa, og da den ærede Formand ikke har bemærket den omhandlede Uttring, kan det ikke forundre mig, at han ikke har tilbageviist en Uttring af det Slags. Jeg skal endnu kun give den Oplysning, at den høitagtede Mand, om hvem der er Tale, har givet mig en saa tilfredsstillende skriftlig Erklæring om sit Standpunkt, at enhver god Demokrat maa kunne tiltræde den. (Vatter.) Ja, de Herrer, som lee . . .

Formanden: Jeg maa anmode det ærede Medlem om at ende denne Discussion om, for hvis Valg det ærede Medlem har virket udenfor Salen.

Winther: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) optraadte idag paa en meget mærkelig Maade og forklarede, hvorledes det danske Folk havde dømt om hele denne Sag. Der er allerede om denne Udtalelse af andre Medlemmer gjort forskjellige Bemærkninger, som jeg ganske billiger, og jeg skal altsaa ikke opholde mig videre derved; jeg skal kun tilføie, at den ærede Taler, der har havt en saa overordentlig Indflydelse paa vort Lands Skæbne, efter min Mening ikke fortjener den høie Dommerplads, han tiltager sig i sine Udtalelser om hele denne Sag. Dersom den ærede Taler har havt den Plan at stille Kongen af med visse Dele af sit Rige (Stærk Larm og Hysen i Salen og fra Tilhørerpladsen) . . .

Formanden: Maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at det er aldeles utilbørligt at komme med en saadan Sigelse mod Nogen i denne Sal.

Winther: Jeg vil bemærke til den ærede Formand . . . (Maab i Salen og fra Tilhørerpladsen: Til Orden, til Orden!)

Formanden: Jeg maa først gjentagende rette den Opfordring til de Herrer paa Tilhørerpladsen, at de forholde sig aldeles roligt, og til det ærede Medlem maa jeg gjentagende sige, at en saadan Udtalelse om noget Medlem her i Salen er aldeles utilbørlig, selv om det ærede Medlem ogsaa fremsætter den i en fuldkommen hypotetisk Form. Det er en Beskyldning for et Forhold, som det ikke kan tilstedes at fremsætte mod noget Medlem.

Winther: Jeg skal ikke gaae videre ind paa, hvad den ærede Formand nu sagde, men jeg skal bemærke, at jeg ikke har gjort nogen- somhelst Sigelse . . .

Formanden: Det ærede Medlem beghjndte sin Udtalelse paa en saadan Maade, at den ikke kunde opfattes anderledes end som en betingelsesviis fremsat Sigelse.

Winther: Det er muligt, at det var en uheldig Maade at udtale sig paa; men saa vil jeg da sige en anden Ting, nemlig, at den ærede Taler utyffeligviis har staaet i Spidsen for vort Lands Regjering paa en Tid, hvor vi have havt den Ulykke at miste det Halve eller to Femtedele af Landet. (Stemmer: Det er aldeles galt!)

Formanden: Det ærede Medlem tager aldeles feil i sine Chronologiske Meddelelser.

Winther: Ja, maaskee han ikke var tilstede, dengang Ulykken skete.

Formanden: Det ærede Medlem tager jo aldeles feil med Hensyn til, hvem der var Minister, da Freden til Wien blev sluttet.